

CHR. Τῶν μανιῶν.] Pro singulari ἢ μανίας, sed A
serè plurali numero videntur Attici. Mox vbi le-
gitur πρὸς αὐτῶν, malim αὐτῶν spiritu denso. Εως ξυ-
ελέσθην ἢ κεφαλῆς.] Etiam Atticam phrasin acci-
piunt genitiuum sic positum, & sic Suda: sed non
malè iungatur cum καταρρέει. Ανέρριχθε.] Pe-

ribus & manibus reptare per parietes vocat ἀναρ-
ριχᾶσθαι vel ab araneis quatu ἀραχνηῖν, nam ἀραχνηῖα
per ὑπερβασμὸν aut litterarum transpositionem
ἀναρριχῶν: vel translatum à genere illo Cophinorū
qui ἀρριχοὶ dicuntur, quique funibus trahi & duci
solent: sunt autem vasa viminea.

Εἰσὴ γὰρ Αἰτναῖον μέγιστον κἀνθάρον,
Κἀπειτα τῶν ἵπποκομῆν μὲν ἀγκασε.
Καὐτὸς κατὰ φῶν αὐτῶν ὡσπερ πωλίον,
Ὡ πηγᾶσιόν μοι φησὶ γηναῖον πτερόν,
Ὅπως πετήσῃ μὲν διδύτῃ Διὸς λαβῶν.
Ἀλλ᾽, ὅ, τι ποιεῖ, τῆσθι δὲ κλύφας ὄψομαι.
Ὅ μοι ἑλάσῃτε δευρο δευρ᾽ ὧ γείτονες.
Ὁ δεσπότης γάρ μου μετέωρος αἶρε.]
Ἴπποδὸν εἰς τῶν ἀέρῶν ὅππῃ τοῦ κανθαροῦ.

Heri q̄ post hac nescio quò eliminans
Inuexii Ætneum scarabæum maximum,
B Cui nunc equis cogor esse ingratis:
Quem q̄ ipse blandis plausibus pullum veluis
Mulcens, ὁ ales fortis, inquit, Pegase
Ecquid volatu me ad Ionem duces tuo?
Sed aucupabo clanculum quam rem gerat.
Me miserum, adeste, adeste vicini in simul
Omnes, heru: sublimis in cælum meus
Fertur equitans q̄ Camtharo inuehit suo:

Σχόλια. Εμφθαρείς ἐξελεθῶν. οὕτω γὰρ λέγεται, τὸ
ὅππῃ κἀπὸ ἐξελεθῶν πε. Αἰτναῖον μέγιστον κἀνθάρον.]
ὑπερμεγέθη. μέγιστον γὰρ ὄρος ἢ Αἴτην, ἢ ὅτι δὲ φοροὶ
κἀνθαροὶ εὐεῖσκονται, ἢ ἀντὶ τοῦ μέγαν ὡς ἢ Αἴτην. ἢ ὅτι
οἱ Αἰτναῖοι ἵπποκομῆς καὶ δὲ βόηλοι πρὸς τῶν δρόμων.
ἢ ὅτι μεγάλοι οἱ Αἰτναῖοι κἀνθαροὶ.

ad castaneum accedente, ingratoque, vt ait Ouidius, sunt succo.

BISETVS. Ἴπποκομῆν.] παύσων τοῦτο λέγεται,
ἀντὶ τοῦ τῶν κἀνθάρον, ὡς τιν᾽ ἵππον κομῆν, τοῦ κἀνθά-
ρου ὡς ἵππου ὅππῃ μελεῖσθαι, φροντίζειν, καὶ αὐτῶν καλῶς
τρέφειν.

Σχόλια. Καταφῶν.] καὶ πραιωῶν ὡσπερ πῶλον
καταφῶντες τῶν χερσὶν ὁμαλίζουμι. Πωλίον.] πῶλος καὶ
ἵππος. πῶλοι ὅ κενεῖσθαι, γηνήματα τῶν ἵππων καὶ τῶν
ἄλλων κτλῶν. ἀπερέθως ἐχομῆν κολακούειν. Ὡ πη-
γᾶσιον.] καὶ τὸ ἐκ Βελλεροφόντου. ἐκείνος γὰρ ἔξῃ τοῦ
Πηγᾶθου τοῦ πτερωτοῦ ἐποθύμει καὶ εἰς τὸ οὐρανὸν ἀ-
νιελθεῖν. ἀγ᾽ ὧ φίλον μοι Πηγᾶθου πτερόν.

CHR. Εμφθαρείς.] Abire cum infortunio est
ἐμφθαρεύειν, & vt ait Callimachus in ὁ φθόρος ἐνθα
νέεσθαι, vel ἔρρειν vt dictum in Ranis de Oedipo, ait
enim illic Scholiastes esse μὲν φθορᾶς ἐλεθῶν. Con-
tra εἰσφθαρεύειν est intrare dierecta, vt loquitur
Plautus. Sic videtur Æschylus in Septemthebana
dixisse εἰς εἰς φθόρον σιγῶσ' ἀναχρήσῃ τᾶσθι. Sic sim-
pliciter est egredi; Tamen videtur id verbi dixisse,
quia in capite vulnus acceperat. Αἰτναῖον.] Æ-
tna mons celsissimus. Itaque aut Ætneum pro
grandi intelligit, vel cantharos Ætneos maximos
fuisse verum est, proinde vt equos Ætneos quos
ad cursum pernices fuisse aiunt. Sic Asinos Antro-
nios magnos interpretor. Hesychium obiter e-
mendans, ἀντράνιος ὄγκος, lege ὄνος. Nam vicem e-
qui vtitur scarabæo Trygæus. Sanè Sophocles
πῶλον Αἰτναῖαν dixit, id est ὑπερμεγέθη. Apud Or-
pianum habes lib. i. de Piscibus, inter Pisces can-
tharos & Aetneos. Nescio, an illic præster pro ma-
gnis accipere, nam si pisces sunt Aetnæi, fortassis
ἐτναῖους scribendum esset. Quid sit ἔτνος non ob-
fcurum est, vt docet Hesychius, qui ἐτνημα θηρῶ-
δες vocat, vbi lego ἀθηρῶδες. nam ἀθηρ vel ἀθα-
ρα genus pultis. Ego in re ignorata assensionem
cohibeo Sed illi canthari pisces, & ab hoc ma-
gno cantharo sic dicti sunt, & colore eodem sunt

D Blanda manus atrectatio-
ne aliquem mulcere, & velut adulari vocabant
καταφῶν & καταφῶν. Vfus est Polybius in pueris
quorum caput blandè expansa & aperta manu per-
currimus cum Indolem laudamus, aut indicium
amoris facimus & benevolentiae. Philostratus de
equis dixit καταφῶν (ὅσα καὶ χαρῶν). sic Virgilius,
Et plausæ sonitum cervicis amare. Quamquam
καταφῶν non est ille plausus, sed potius χερῶν ὁ-
μαλίσας, quam plausus sequitur. Inde φῶντρα strigilis.
venustè autem & facetè comicus Trygæum
inuehentem facit scarabæo ceu equo, quem ἵππο-
κοεστῶς & pullum & Pegasillum vocat, πωλίον
& πηγᾶειον. Notus cum Pegaso suo Bellerophō-
tes cæli adfectator, tum sine Pegasi alis non iustrat
cælum & terram aurota. Videtur autem imitatus
hoc versu Euripidis ex Bellerophonte versum, ἀγ᾽
ὧ φίλον μοι Πηγᾶθου πτερόν. Nam fabulam eo titulo
docuit Euripides. Et sanè ad huius Tragicus versus
sæpius alludit Aristophanes quam ceterorum. Ο-
πως] Deest ὄρα vel quid simile: & Attica est eiusmo-
δι᾽ ἑλληνιστῶν etiam in pedestri oratione.

Σχόλια. Διακλύφας ὄψομαι] ἐλέθησθαι γηναῖα καὶ
θεᾶσθαι. δι᾽ ἡλὸν ὅτι ἐκ τοῦ παρακλύφαι καὶ ἰδεῖν, τὸ
λοιπὸν μετέωρον ἀρόμῃρον τῶν δεσπότην. αὐτὰ φησιν ὡς
φοβεμῆρος. ἐπὶ τοῦ κἀνθάρου] ἐδέξῃ τὸ γελῶν καὶ
ἀπίθανον. οὐ γὰρ οἶον τε ἵπποεῦειν ὅππῃ κἀνθαροῦ.

TR. H Συχῶ ἵσυχος ἠρέμα κἀνθων.
Mή μοι ἑβαρῶς χῶρει λίαν.

TR. L Enius incipe Camthare, sensim:
L Gradibus nimium parce superbis

Σχ. Ἴσυχος.] ταῖ ἐξῆς ἐθῶν ἀναπαύσιν ἀπλῶ

τοῦ δὲ μέτρα ἀκατὰ ληκῶ. ὅππῃ τῶν τέλῃ κατὰ γῆρας
Gg iij